

## Nr 93.

Av herr **Edström m. fl.**, om inrättande av en kommandantbeställning för Göteborgs garnison.

I Göteborg finnas numera icke mindre än fem militära förband (A 2, Lv 6, KA 4, ÖSG och F 9). Samtliga truppförband äro perifert förlagda. Enligt gällande bestämmelser (TjRK § 51) skall i garnisonsort, där kommandant ej finnes, den till tjänsteställningen främste chefen för kustartilleriförsvar eller lägre förband, oavsett vilken försvarsgren de tillhöra, vara platsbefälhavare, således icke den i staden befintliga högste militäre chefen.

Platsbefälhavare lyder direkt under militärbefälhavare (marindistriktschef). I fråga om garnisonsortens försvar lyder platsbefälhavare dock under vederbörande försvarsområdesbefälhavare.

Platsbefälhavare ordnar och övervakar garnisonstjänsten enligt militärbefälhavares (marindistriktschefs) föreskrifter. Han skall sålunda beordra eventuellt erforderliga vakter, patruller m. m. ur garnisonens förband för ordningens upprätthållande och för deltagande i eldsläckning m. m. Vid större oroligheter (kupp) och vid mobilisering (beredskap) gäller dock för Göteborgs vidkommande den särbestämmelsen, att det i stället är försvarsområdesbefälhavaren själv, som planlägger och leder stadens försvar.

Den viktigaste och till arbetsomfånget ojämförligt största uppgiften för en platsbefälhavare åligger sålunda redan nu direkt försvarsområdesbefälhavaren i Göteborg. Övriga uppgifter äro så oväsentliga och så föga arbetskrävande, att de mycket väl kunna fullgöras med i fostaben tillgänglig personal. Den ständiga telefonpåpassning, som krävs, kan liksom nu ordnas genom en kasernevakt.

Det är av betydelse, att fredsorganisationen i möjligaste mån överensstämmer med organisationen vid beredskap och krig. I krig finnes i Göteborg en »överkommendant», närmast för att samordna de tre försvarsgrenarnas medverkan vid stadens försvar. Även i fred bör därför finnas en kommandant för att i alla avseenden förbereda »överkommendantens» funktion.

Även ett historiskt skäl föreligger. Mellan åren 1619 och 1898 hade Göteborg kommandant. Då staden nu genom nya militärförläggningar åter blivit en betydande garnisonsstad, synes anledning föreligga att låta den gamla kommandantbefattningen återuppstå.

Såsom kommandant bör i så fall självfallet förordnas befälhavaren för Göteborg—Halmstads försvarsområde, som dessutom har sin expedition i stadens centrum och icke som truppförbanden i dess ytterområden. Denna befattning är nu avlönad enligt Mo 12, d. v. s. lika med regementschef. Någon

kostnadsökning för kommandantskapet behöver icke uppstå, då fostabens personal kan ombesörja de extra tillkommande skrivarbetena, vilka för övrigt äro av ytterst obetydlig omfattning. Kommandantbefattningen borde emellertid uppflyttas till *tjänsteställning* i likhet med lönegrad Mo 14 dels på grund av härvarande fochefsbefattnings ansvarsfulla karaktär och stora arbetsbelastning, dels enär kommandanten för tjänstens skull bör ha tjänsteställning över de i staden förlagda truppförbandscheferna.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen ville besluta

att en kommandantbeställning skall inrättas för Göteborgs garnison,

att denna befattning skall bestridas av befälhavaren för Göteborg—Halmstads försvarsområde, samt

att kommandanten i Göteborg, tillika försvarsområdesbefälhavare för Göteborg—Halmstads försvarsområde, skall tilldelas tjänsteställning i likhet med överste i lönegrad Mo 14.

Stockholm i januari 1951.

*Walter Edström.*

*Rolf Edberg.*

*Carl S:son Schmidt.*

---